Aşteptând Duhul…Cum să ne pregătim de Cincizecime?

Predici la Duminica Pogorârii Sfântului Duh (Cincizecimea, Rusaliile sau Paş-tile de foc):

https://www.academia.edu/81163389/Predici_la_Duminica_Pogor%C3%A2rii_Sf%C3%A2ntului_Duh_Cinzecimea_Rusaliile_sau_Pa%C5%9Ftile_de_foc_

https://archive.org/details/9.-dum.-sf.-duh

***

Materiale despre Pogorârea Sfântului Duh (Cincizecimea, Rusalii):

https://independent.academia.edu/emystea/Pogor%C3%A2rea-Sf%C3%A2ntului-Duh-(Cinzecimea,-Rusaliile)

https://archive.org/details/@steaemy?query=Pogor%C3%A2rea+Sf%C3%A2ntului+Duh+

https://www.slideshare.net/steaemy1/search_my_uploads?type=&new=&q=Cincizecimea

&&&

"Iar acum să îndreptăm cuvântul nostru către subiectul ce ne stă înainte. Sfintele Paşti au trecut, Înălţarea Domnului a trecut, iar acum aşteptăm sfântul

praznic al Cincizecimii. Au fost praznice mari şi sfinte, iar acum am ajuns la o mare şi sfântă perioadă de pregustare şi pregătire pentru acel praznic de căpătâi care încununează rânduiala ciclică a sfintelor păresimi şi a Sfintei Cincizecimi. După Înălţarea la cer a Domnului nostru Iisus Hristos, care a desăvârşit mântuirea neamului omenesc, după ce lumina de suflet mântuitoare a Învierii a strălucit în tot pământul, iar Sfinţii ucenici s-au desfătat în bucuria de veşnicie arvunitoare şi de neînstrăinat a Învierii din morţi a Învăţătorului şi Domnului lor, statornicindu-se în cunoştinţă deplină a marii biruinţe pe care Hristos Dumnezeu a câştigat-o asupra răului de obşte şi asupra morţii şi în care ei au fost chemaţi să se împărtăşească (cf. Ioan 16:33; I Ioan 2: 14; 5: 4), ***Sfinţii apostoli***, după cum le poruncise Mântuitorul, ***aşteptau în Ierusalim pogorârea Sfântului Duh*** (cf. Luca 24. 49; Fapte 1: 4-5).

Aceasta a fost de trebuinţă pentru ca ei să fie unşi şi întăriţi întru lucrarea propovăduirii în lume a dumnezeieştii Evanghelii. Aici le-a deschis înainte-le o mare şi slăvită cale, una plină de mari greutăţi. Desigur că puterea omenească nu ne-ar îngădui prea mult ca să putem păşi pe această cale, darămite să urmăm această cale împărătească către sfârşitul cel biruitor. Dar ***Duhul Sfânt, care S-a pogorât peste Biserica Fiului lui Dumnezeu, îi va face vrednici de această sarcină şi-i va călăuzi prin aceeaşi minune prin care ei au intrat în istorie.*** Şi anume:

- *El îi va face biruitori ai lumii, pe ei, care n-aveau nici sabie, nici pavăză, nici legiuni, nici vase de război, nici arme de atac;*
- *El îi va arăta ca pe nişte măreţi vulturi înaripaţi zburând deasupra colţurilor lumii, pe ei, care nu aveau căruţe rapide, nici vase înaripate, nici drumuri, nici porturi;*
- *El le va hotărî îngeri care vor izgoni cetele prinţului acestei lumi; pe ei, care au rămas muritori, pe care i-a îmbrăcat în slăbiciunea cărnii,*
- *El i-a arătat lumii ca pe cei mai bogaţi dintre oameni, care au câştigat toată lumea pentru Hristos, pe ei, care au rămas săraci de toate bogăţiile pământeşti, pribegi fără casă pe căile acestei lumi,*
- *El i-a dovedit ca nişte oameni înţelepţi, care n-au luat nimic din filozofia grecească, nici din înţelepciunea acestui veac, dar care, cu toate acestea, în mrejele lor de pescari au prins întreaga lume, înecând toată stricăciunea păgânătăţii în cunoştinţă de Dumnezeu şi în marele adânc al dumnezeieştii înţelepciuni.*

Nu este aceasta o minune a minunilor?

Şi aşa, după Înălţarea Domnului, Sfinţii apostoli au stat întru aşteptarea venirii Duhului Sfânt, pe care încă nu-L cunoşteau, din care nu gustaseră şi pe care nu L-au experiat, căci Sfântul Duh nu Se pogorâse încă peste Biserică. Iar ei nu

doar au aşteptat acest mare dar pe care urmau să-l primească, ci, după zisa Scripturii: ***Toţi aceştia, într-un cuget, stăruiau în rugăciune şi în cerere*** (Fapte 1:14).

Iubite frate, după ce deunăzi am prăznuit Înălţarea Domnului, după Învierea lui Hristos, acum că drumul nevoinţei s-a deschis şi pentru tine, trebuie să stărui mai departe în rugăciune în aşteptarea acelei mari şi pline de încununare sărbătoare a Cincizecimii.

Desigur că, ***de la acea primă Cincizecime din vremea Sfinţilor apostoli, Sfântul Duh a fost şi va fi pentru totdeauna şi cu putere în Biserică, iar harul Său, fără a se micşora vreodată, săvârşeşte toate Tainele în tot timpul anului.***

Dar cunoaşte că ***de praznicul Sfintei Cincizecimi, când Sfânta Biserică prăznuieşte biruitoare vărsarea Duhului Sfânt peste Biserică***, aceasta nu este numai o aducere aminte a unui eveniment trecut - în ciuda faptului că acest eveniment deosebit a fost la vremea lui de o mare însemnătate atât pentru trecut, cât şi pentru prezent şi viitor (toate sărbătorile şi Tainele săvârşite în Biserică au semnificaţie pentru viitor), ci aceasta ***este şi o deosebită şi prea îmbelşugată vărsare a Duhului Sfânt în Biserică, când harul Său îi pecetluieşte cu mare putere pe cei ce în acea zi vin cu rugăciune în biserici şi plecându-şi inimile şi genunchii, se roagă să primească pe Sfântul Duh în sufletele lor şi binecuvântare peste vieţile lor.***

Sfinţii apostoli, aşa cum am zis, stăruiau în rugăciune şi în cerere, aşteptând pogorârea Sfântului Duh. ***Aşa şi tu, urmând pilda lor, roagă-te de mai-nainte, şi cu rugăciune înfocată găteşte-te în aşa fel ca harul Sfântului Duh nu numai să te atingă ci şi să vină şi să rămână neîncetat în inima ta. Nu cugeta că răstimpul dintre Înălţare şi Cincizecime este un fel de distanţă goală. Nu, acest timp ne este dat cu un scop - acela să ne putem pregăti pentru a primi un mare har şi o mare taină.***

Mai mult, în Scriptură nu se spune că, aşteptând pogorârea Sfântului Duh, apostolii stăruiau în rugăciune şi post, aşa cum făceau în alte ocazii (cf. Fapte 13:3; 14: 23; I Cor. 7:5; II Cor.6:5, 11:27). Zice doar că ei au stăruit în rugăciune şi cereri, şi că aşteptarea lor pentru acest mare dar (cf. Fapte 11:20) nu era însoţită de osteneli şi greutăţi; în acest moment nevoinţa lor era doar duhovnicească.

Pogorârea Sfântului Duh a fost începutul unui nou Veac, pregustarea fericitei vieţi din Rai, unde vor fi răsplătiţi pentru nevoinţele ascetice, dar nu şi nevoinţe; va fi o vreme de odihnă şi pace, nu trudă şi războaie… Iar acum, de la tine nu se cer post sau metanii, ci numai aşteptare bucuroasă a harului şi o

stăruinţă în rugăciune. Ia aminte să nu fii în negrijă în această privinţă. Ca şi Sfinţii ucenici ai lui Hristos în vremurile cele vechi şi tu, de asemenea, care eşti ucenic al lui Hristos, rămâi în Biserică, lăudând şi binecuvântând pe Dumnezeu (Luca 24:53).

Şi aşa, după Înălţarea în trup şi până la Cincizecime, Sfinţii apostoli au aşteptat venirea Sfântului Duh. ***Din pricină că Duhul Sfânt încă nu se pogorâse, Biserica nu primise încă acel nepreţuit, neasemuit Dar. Trupul Bisericii era, cum s-ar zice, fără suflet, neînsufleţit. Duhul Sfânt încă nu venise să dea viaţă şi să însufleţească Biserica lui Hristos, inima Bisericii nu începuse să bată.***

O, Duhule al lui Dumnezeu, vino şi Te sălăşluieşte în inima Bisericii Fiului lui Dumnezeu! O, Duhule Sfinte, vino şi în bisericile noastre cele pământeşti şi în inimile noastre!

Da, frate, Duhul Sfânt va veni în bisericile lui Dumnezeu. Ai grijă să te învredniceşti ca El să vină şi în trupul şi în sufletul tău. Ştii că ***Biserica este acolo unde este şi Duhul; fără Duhul Sfânt nu poate fi nici o Biserică.*** Din această pricină, adunările eretice nu pot fi numite Biserici, chiar dacă formele lor exterioare sunt asemănătoare celor ale Bisericii. Să ştii că acesta este doar un cadavru fără viaţă. ***Duhul Sfânt sălăşluieşte acolo unde este credinţa dreaptă şi o puternică adeverire în virtute şi adevăr [a acesteia].*** Despre o astfel de Biserică mărturiseşte Domnul ca de Mireasa Sa, adresându-I-se profetic: ***Toată eşti frumoasă, draga mea şi fără nici o pată*** (Cântarea Cântărilor 4:7).

Frate al meu, ţie îţi zic: şi tu eşti biserică a lui Dumnezeu, după cuvintele dumnezeiescului Pavel:…***trupul vostru este templu*** [biserică] ***al Duhului Sfânt care este în voi, pe care-L aveţi de la Dumnezeu şi voi nu sunteţi ai voştri*** (I Cor. 6: 19). Cum s-ar spune, tu nu-ţi mai aparţii, ci eşti al lui Dumnezeu; ***eşti al Domnului Iisus Hristos, care te-a mântuit cu mare preţ*** (I Cor. 4: 20), ***scumpul Lui Sânge, prin care te-a răscumpărat pentru Sine*** (cf. Fapte 20: 28). Pentru aceasta eşti biserică a lui Dumnezeu. ***Duhul Sfânt locuieşte întru tine când ai credinţă ortodoxă şi când modul tău de viaţă e pe potriva acestei credinţe.***

Când credinţa ta a fost slăbită sau ai păcătuit într-un fel sau altul, nu te întrista! Sau, mai degrabă: da, întristează-te, dar nu deznădăjdui, căci Dumnezeu îţi vede slăbiciunea: ***Carnea este neputincioasă, aşa ţi-a zis, în bunăvoinţa Sa, Făcătorul tău*** (Mt. 26: 41). Templele pământeşti sunt supuse stricăciunii şi trebuie refăcute şi sunt făcute din piatră, cărămidă, marmură, fier – materiale mult mai tari decât trupul tău care, ca urmare a Căderii, transmite slăbiciunile şi predispoziţiile sale faţă de boli mai departe chiar sufletului tău celui nemuritor.

Dacă îţi arăţi ardoarea, atunci, în ziua Cincizecimii, pe când te vei ruga, templul tău se va înnoi, iar harul Duhului Sfânt este puternic a-l face încă o dată mai puternic şi mai măreţ. ***Roagă-te ca niciodată să nu încetezi a fi templu al lui Dumnezeu şi ca Duhul Sfânt nu numai să nu Se depărteze niciodată de la tine, ci să te şi înnoiască, să te întărească, să te sfinţească şi să te umple cu har“.***

(Din: “Cugetările unei inimi smerite. Un document din secolul al XV-lea despre viaţa duhovnicească“, Editura Cartea Ortodoxă şi Editura Egumeniţa)

Vino, Mângâietorule, Duhule Sfinte şi te sălăşluieşte întru noi! Vino, că împreună cu Tine pretutindenea este Împărăţia Cerurilor!